

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 022390 18 Кж 4
Бања Лука, 24.10.2018. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Горане Микеш и Обрена Бужанина, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибић, у кривичном предмету против оптуженог Н.Ј., због кривичног дјела неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 3. у вези са ставом 2. и 1. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалби браниоца оптуженог, адвоката Н.К. из С., изјављеној против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 022390 18 К од 16.10.2018. године, у сједници вијећа одржаној дана 24.10.2018. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца оптуженог Н.Ј., изјављена против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број број 11 0 К 022390 18 К од 16.10.2018. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 022390 18 К од 16.10.2018. године, продужен је притвор против оптуженог Н.Ј., након изрицања пресуде којом је оглашен кривим због кривичног дјела неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 3 у вези са ставом 2. и 1. Кривичног законика Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), те осуђен на казну затвора у трајању од 7 (седам) година.

Притвор је продужен из разлога садржаног у одредби члана 197. став 1. тачка в) Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), и по том рјешењу може трајати најдуже девет мјесеци.

Против наведеног рјешења жалбу је, благовремено, изјавила бранилац оптуженог, адвокат Н.К. из С., са приједлогом да се побијано рјешење преиначи и оптужени пусти на слободу или то рјешење укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

У жалби нису наведени жалбени основи, али су аргументи из образложења, изнесени у прилог тврдњи да су, у побијаном рјешењу изостали разлози о постојању основане сумње да је оптужени извршио дјело и тиме прекршена претпоставка невиности, те да су изостали разлози за постојање притворског основа из одредбе члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС. У другом дијелу жалбе, указује се да је закључак о постојању притворског основа из одредбе члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС, заснован искључиво на ранијој осуђиваности оптуженог, у ком правцу се оспорава постојње наведеног притворског разлога.

Испитујући побијано рјешење у смислу члана 320. ЗКП РС, те спис предмета, одлучено је као у изреци овог рјешења из слиједећих разлога:

У образложењу побијаног рјешења, дати су разлози о постојању нарочитих околности које оправдавају бојазан да ће оптужени, боравком на слободи, поновити кривично дјело. Такав закључак се правилно, првенствено, заснива на чињеници да је оптужени и раније осуђиван пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 007402 11 Кпс од 13.3.2012. године, због кривичног дјела неовлашћена производња и промет опојних дрога из члана 224. став 1. у вези са чланом 383а. став 2. и чланом 399. став 1. Кривичног закона Републике Српске (казна затвора у трајању од 7 (седам) година и 6 (шест) мјесеци, те пресудом Окружног суда у Источном Сарајеву број 14 0 К 000195 08 К од 07.12.2009. године, због кривичног дјела неовлашћена производња и промет опојних дрога из члана 224. став 2. КЗ РС (казна затвора у трајању од 2 (двје) године и 10 (десет) мјесеци.

Чињенице да је оптужени специјални повратник и да је (према чињеничном опису дјела у изреци првостепене пресуде), кривично дјело за које је оглашен кривим (заједно са оптуженим Огњеном Кокићем), починио у дужем временском континуитету (од почетка 2016. до 10.10.2017. године), и по оцјени овог суда, представљају нарочите околности које оправдавају бојазан да ће оптужени боравком на слободи поновити кривично дјело. Имајући у виду да се за ово кривично дјело може изрећи казна затвора од 3 (три) године и тежа казна, онда је правилан закључак побијаног рјешења о постојању притворског разлога садржаног у одредбама члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС, за даље продужење притвора.

Слиједом наведеног, без основа су аргументи из жалбе, у прилог тврдњи о изостанку образложења за постојање притворског разлога из одредбе члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС, и тиме почињеној битној повреди одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС, као и они аргументи којима се указује на изостанак разлога о постојању основане сумње, јер се, у овој фази поступка, након доношења првостепене пресуде којом је оптуженом изречена казна затвора, у смислу одредбе члана 203. став 1. ЗКП РС, утврђује само постојање посебних притворских разлога из члана 197. став 1. тачке а), в) и г) ЗКП РС. Дакле, у конкретном случају, оног притворског разлога садржаног у одредби члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС, у ком правцу је и дато образложење у побијаном рјешењу, и тиме, имплицитно, указано да није било мјеста изрицању неке од мјера забрана.

Из наведених разлога, и примјеном члана 337. став 3. ЗКП РС, одлучено је као у изреци рјешења.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић